

Příběhy o křtu

„Pionýr je někdo, kdo něco dělá jako první,“ řekla maminka.

Noelle Lambert Barrusová
(Podle skutečné události)
Tento příběh se odehrál v USA.

Mary se zatočila a obdivovala v zrcadle své bílé šaty. Byly to ty stejné šaty, které na sobě při křtu měla její maminka. Prababička Marluce je upravila, aby Mary seděly. Teď si je Mary mohla obléct na svůj křest!

„Jsi krásná!“ Maminka ji vzala za ruku a opět Mary zatočila.

Mary se zachichotala. „Můžu si je na sobě nechat celý den?“

„Schováme ti je na křest, aby byly hezké a čisté,“ řekla maminka.

„Tak jo.“ Mary měla mít křest po osmých narozeninách a už nějakou dobu se na to připravovala. Mary chodila na Primárky, četla písmo a dokonce chodila na křty svých kamarádů. Ale její narozeniny se zdály být tak daleko!

Mary se na pohovce přitulila k mamince. „Mami, kolik ti bylo, když ses dala pokřtít?“

„Bylo mi 16.“

„Páni! Proč jsi tak dlouho čekala?“

Maminka Mary pevně objala. „Protože jsem znovuzřízenou Církev Ježíše Krista předtím neznala. Ale pak jsem se začala s přáteli účastnit církevních akcí. Čím víc jsem věděla, tím víc jsem se chtěla dát pokřtít!“

„Proč?“ zeptala se Mary.

„Protože jsem chtěla mít věčnou rodinu.“ Maminka ukázala na fotografii chrámu, která nad nimi visela. „Dozvěděla jsem se, že mohu být navždy zpečetěna se svou rodinou. Mít věčnou rodinu byl můj sen. A křest byl první krok! Teď se můj sen naplňuje.“

Mary se usmála. „Máš tatínka, Mallory a malou Maevu! A samozřejmě taky mě.“

„Ano, jistě. A babičku Angelu.“

„Dala se babička pokřtít s tebou?“

„Počkala pár let. Ale vždy, když jsme projížděly kolem nějakého chrámu, zastavily jsme se a dívaly jsme se na něj.“

Mary si představila, jak se maminka a babička spolu dívaly na chrámy. „A co tatínek? V kolika letech se nechal pokřtít?“

„Bylo mu 11 let.“

„A tehdy žil v Brazílii?“

„Přesně tak,“ řekla maminka. „Lidé na celém světě se učí o Ježíši a křtu. Mnoho z nich jsou pionýři.“

„Pionýři?“

„Pionýr je někdo, kdo něco dělá jako první,“ vysvětlila maminka.

Mary se nad tím zamyslela. „Jako když jsi byla první ve vaší rodině, kdo se nechal pokřtít?“

Maminka přikývla a usmála se.

V tu chvíli do místnosti vstoupil tatínek a uvelebil se vedle nich na pohovce.

„Tati, byl jsi ve své rodině pionýrem?“

„Tak trochu. Po křtu jsem zjistil, že babička Rosimere už je členkou Církve! Ale na shromáždění už nebyla spoustu let.“

„Vážně? A jak to tedy bylo?“

„Začal jsem chodit na shromáždění. Pak začali

chodit bratři, pak i babička Rosimere. Dokonce se přidala i prababička Marluce!“

Mary si představila, jak tatínek chodil na shromáždění sám a jak pak začal přivádět další členy rodiny.

„No teda,“ řekla Mary. „Ráda poslouchám vaše příběhy. Díky nim se na svůj křest těším ještě víc.“

„Děkujeme za to, že se nás na to všechno ptáš, Mary,“ odvětil tatínek. „Můžeme se teď na něco zeptat my tebe?“

Mary přikývla. Na co se zeptají?

„Proč se chceš nechat pokřtít?“

Mary se zamyslela nad tím, co se dozvěděla z písem a jak se cítila na shromáždění. „Protože chci následovat Ježíše a být na věky se svou rodinou.“

Maminka s tatínkem se usmáli a Mary se jim vrhla do náruče. „Nemůžu se dočkat!“

ILUSTRACE TAMMIE LYON

